

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE DENDERMONDE VAN 2 APRIL 2012

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. K. Samet, zonder beroep, geboren te Sint-Niklaas op (...), wonende te 9100 Sint-Niklaas, (...);
2. K. Ramazan, zonder beroep, geboren te Sint-Niklaas op (...), wonende te 9100 Sint-Niklaas, (...);

Verdacht van :

Te 9100 Sint-Niklaas op 15 mei 2011

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek

Opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan K. Gino, geboren te Hamme op (...) (inbreuk op artikel 392 en 398 Sw) en meer bepaald:

de eerste : het toebrengen van een schop aan K. Gino

de tweede het toebrengen van een slag aan K. Gino

met de omstandigheid dat één van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst (artikel 405quater Sw) met name een homofobe drijfveer door aan het slachtoffer te vragen of hij homo is en gezien het slachtoffer in het gezelschap was van een travestiet.

1. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van :

- de aanhangig makende dagvaarding die rechtsgeldig werd betekend, tevens houdende dagstelling voor de terechtzitting van 06 februari 2012, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad werd genomen;
- de processen-verbaal en de overige stukken der rechtspleging;

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 06 februari 2012

het Openbaar Ministerie in de persoon van A. D. C., Substituut-procureur des Konings, in haar voordracht van de zaak en in haar eis;
de eerste beklaagde K. Samet en de tweede beklaagde K. Ramazan, in hun antwoorden en middelen van verdediging voorgedragen door henzelf en bijgestaan door hun raadsman mr. W. W. loco mr. B. W., advocaat te Hamme die één stuk neerlegt;

2. DE GEGRONDHEID VAN DE STRAFVORDERING

2.1.

Beide beklaagden worden vervolgd naar aanleiding van het toebrengen van slagen en verwondingen aan K. Gino op 15 mei 2011 met de verzwarende omstandigheid zoals vermeld in artikel 405quater van het Strafwetboek.

Op voornoemde datum voerde de politie een specifiek toezicht uit in de uitgangsbuurt op het (...) te Sint-Niklaas waarbij een aantal hangjongeren (waaronder beklaagde) diende aangemaand te worden het wat rustiger aan te doen.

Eens terug op het commissariaat zien de verbalisanten op de camerabeelden hoe twee van die jongeren een gevecht aangaan met een man. Eerste beklaagde werd geïdentificeerd als de man die een schop toebrecht. De tweede beklaagde werd geïdentificeerd als de man die een slag toediende. Eens ter plaatse en wanneer, de politie in gesprek is met het slachtoffer K. Gino kwam de eerste beklaagde zich mengen in het gesprek. Het slachtoffer K. was die avond in gezelschap van een travestiet en eerste beklaagde maakte gewag dat zij daardoor zijn uitgedaagd.

Tweede beklaagde die het intussen op een lopen had gezet kon na enige tijd worden geïnterpreteerd. Betrokkene verkeerde in staat van dronkenschap. Enig tijd later kwam ook de vriend van beklaagde naar het politiecommissariaat en gaf te kennen dat de plaatselijke 'holibigemeenschap' meermaals het slachtoffer is van zinloos geweld.

Het slachtoffer K. Gino verklaarde (stuk 5 strafdossier) :

" Ik was met mijn vriend op vermaakuitstap naar Sint-Niklaas. Mijn vriend doet travestieshows en was die avond gekleed als vrouw. Eén van de jongeren kwam naar mij gestapt, hij vroeg mij of ik homo was en gaf mij een slag in

het gezicht. Ik heb hem nog proberen tegen houden en wou verder stappen Het groepje kwam achter mij, ik voelde nog een trap in mijn zij en een slag op mijn hoofd(.)"

De verwondingen van het slachtoffer werden medisch vastgesteld (stuk 6 strafdossier).

In zijn verklaring gaf de eerste beklaagde toe het slachtoffer een schop te hebben gegeven omdat die naar eigen zeggen zijn tong zou hebben uitgestoken. Ook tweede beklaagde gaf toe iemand geslagen te hebben en stelde dit gedaan te hebben omdat hij dronken was.

Op de terechtzitting de dato 06 februari 2012 bevestigden de beide beklaagden hun eerdere afgelegde bekentenissen doch stelden dat de slagen die zij hadden uitgedeeld niet ingegeven waren door homohaar,

2.2

De Wet van 25 februari 2003 ter bestrijding van discriminatie heeft de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens de gronden opgesomd in artikel 2, als een verzwarende omstandigheid bij een aantal misdrijven in het Strafwetboek ingevoegd, onder meer bij opzettelijke slagen en verwondingen.

De verzwarende omstandigheid geldt zodra de haat, het misprijzen of de vijandigheid één van de drijfveren vormt. Het is dus niet noodzakelijk dat de negatieve discriminatoire gevoelens de enige of zelfs maar de voornaamste drijfveer voor het betreffende misdrijf vormt (zie A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Mechelen, Kluwer, 2010,211, nr. 261).

Het bewijs van de verzwarende omstandigheid kan onder meer blijken uit de uitingen van de dader voor of tijdens het misdrijf (Corr. Mechelen, 23 december 2004, T.Straft. 2007,66 noot D. EVENS).

2.3

Gelet op onder mee de verklaring van het slachtoffer, de mededeling door de vriend van het slachtoffer die stelde dat de holibigemeenschap vaak het slachtoffer is van zinloos geweld en het gegeven dat de verbalisanten konden vaststellen dat eerste beklaagde meedeelde dat zij uitgedaagd werden door de aanwezigheid van een travestie, is de rechtbank van oordeel dat de verzwarende omstandigheid zoals voorzien in artikel 405quater van het Strafwetboek afdoende bewezen is en dat de beide beklaagden zich dan ook schuldig hebben gemaakt aan de hen ten laste gelegde feiten.

3. DE STRAFTOEMETING

3.1

De straftoemeting moet in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid zoals die blijkt uit het strafrechtelijke verleden, de leeftijd, gezinstoestand en arbeidssituatie voor zover die de rechtbank aan de hand van het strafdossier gekend is.

3.3

De door de beklaagden gepleegde feiten zijn bijzonder laakbaar en vertonen een manifest gebrek aan respect voor en verdraagzaamheid ten aanzien van personen met een andere seksuele geaardheid dan de hunne. Beklaagden dienen te beseffen dat dergelijke vormen van gratis geweld ingegeven vanuit een discriminerende drijfveer in een geciviliseerde maatschappij wat de onze behoort te zijn, onder geen enkel beding kan worden getolereerd, bijzonder verwerpelijk en kwetsend is en de integriteit van het slachtoffer in een niet ongeringe mate aantast. Bovendien heeft het zeer recente verleden aangetoond dat het klimaat van discriminatie en onverdraagzaamheid dat in onze samenleving is geslopen eveneens kan leiden tot bijzonder dramatische gebeurtenissen en tot daden van extreem geweld waardoor ook de openbare orde en veiligheid in het gedrang wordt gebracht.

Het behoort dan ook middels gestrengheid in de straftoemeting de maatschappij te beschermen tegen deze delinquenten.

3.4

De straftoemeting moet echter niet enkel de vergeldingsbehoefte dienen, maar ook de generale en individuele preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beide beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aan te sporen de strafwetgeving, ingesteld in het algemeen belang, voortaan stipt en rigoureuus na te leven.

3.5

De eerste beklaagde en tweede beklaagde zijn 19 jaar en beschikken allebei over een blanco strafregister, hetgeen gelet op hun jeugdige leeftijd absoluut niet als een verdienste kan worden aanzien.

De eerste beklaagde legde ter terechtzitting een stuk neer waaruit blijkt dat hij thans als arbeider is tewerkgesteld.

Beide beklaagden stelden ter, terechtzitting spijt te hebben en gaven blijk van het nodige schuldinzicht en schuldbesef.

Inzake de straftoemeting werd door beide beklaagden om de gunst van de opschorting van uitspraak van veroordeling verzocht,

De rechtbank gaat, voor beide beklaagden, niet in op dit verzoek waarover het openbaar ministerie ongunstig adviseerde.

De gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling, zou een te weinig krachtig signaal zijn naar beklaagden toe om hen duidelijk te maken dat dergelijke feiten van gratis zinloos geweld ingegeven vanuit een discriminerende drijfveer, absoluut niet kunnen worden getolereerd. Het zou hen eerder de indruk van straffeloosheid geven en een verkeerd signaal naar de maatschappij zijn.

In de gegeven omstandigheden en ter realisering van de voormelde doelstellingen van de straftoemeting acht de rechtbank het opleggen aan beide beklaagden van een hoofdgevangenisstraf noodzakelijk, passend en opportuun.

Aan de eerste en tweede beklagde kan evenwel, aangezien zij daartoe in de voorwaarden verkeren, de gunst van het uitstel van de tenuitvoerlegging van het geheel van de hen opgelegde hoofdgevangenisstraf worden verleend voor de duur zoals hierna bepaald. De rechtbank gaat er immers vanuit dat er gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat de beide beklaagden zich niet meer aan dergelijke feiten zullen bezondigen. De straf die aan de betrokkenen wordt opgelegd gaat de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven en zij werden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden.

3.6

3.6.1

Artikel 29 van de wet van 01 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen (BS, 06 augustus 1985, zoals laatst aangepast bij K.B. van 31 oktober 2005 (B.S. 07 december 2005) verplicht de strafrechter om, bij elke veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdgevangenisstraf, een bedrag van 25 euro op te leggen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,

In voormeld artikel 'wordt ook gesteld dat dit bedrag onderworpen is aan de verhoging voorzien in de wet van 05 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten (B.S. 03 april 1952).

Bij artikel 2 en 3 van de Wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake Justitie (B.S. 30 december 2011) werden de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten zoals voorzien in de Wet van 05 maart 1952 verhoogd naar 50 decimes met ingang van 01 januari 2012,

Vermits voormelde bijdrage tot het Fonds geen straf uitmaakt is de regel van de niet-retroactiviteit hierop niet toepasselijk. Dit houdt in dat de nieuwe opdecimen, ongeacht of ze hoger zijn, vanaf hun inwerkingtreding onmiddellijk zullen toegepast worden op deze bijdrage tot het Fonds, ook al wordt deze opgelegd bij een

veroordeling wegens feiten voor de inwerkingtreding van de wetsbepaling die de nieuwe opdecimen invoerde.

De beide beklaagden worden veroordeeld tot het betalen van een bedrage aan het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25,00 euro, te vermeerderen met 50 opdecimen, 150,00 euro bedragende.

3.6.2

Bij arrest nr.188.928 van de Raad van State van 17 december 2008 (B.S. 2 februari 2009) werd het Koninklijk Besluit van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken vernietigd, zodat de bepalingen van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, van toepassing blijven. Krachtens artikel 91, tweede lid van voornoemd KB. worden de eerste en tweede beklaagde elk veroordeeld tot betaling van een forfaitaire vergoeding. Het bedrag ervan bedraagt actueel (ingevolge indexatie voorzien in artikel 148 K.B. 28/12/1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131bis (B.S. 16/02/2011) en B.S. 27 januari 2012) 32,27 euro.

3.7 Aanhouden van de burgerlijke belangen

Het ten laste gelegde feit betreft een feit dat schade heeft veroorzaakt. Er heeft zich ter terechtzitting geen burgerlijke partij aangemeld. Overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv. dienen de burgerlijke belangen te worden aangehouden.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

K.B. 27.04.2007;(gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14,21 tot 24,31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 3, 4 V.T., 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190 ter, 194, 195;

Strafwetboek, art. 2, 50, 66, 392, 398, 405quater;

Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew,W, 10.2.1994; (uitstel)-

Wet van 1 augustus 1985, art. 28 en 29 gew. Wet 24.12.1993, art. 3 en Wet 07.02.2003 art. 45 gew. art. 1 KB. 31.10.2005;(euro25);

Art. 6 Programmawet 11 van 27.12.2006

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende ;

op tegenspraak

1. de eerste beklaagde K. Samet

VERKLAART de eerste beklaagde K. Samet, SCHULDIG aan de feiten omschreven onder, de enig weerhouden tenlastelegging.

VEROORDEELT de eerste beklaagde K. Samet voor dit feit tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van TWEE MAANDEN.

GELAST voor een termijn van DRIE JAAR, GEWOON UITSTEL van tenuitvoerlegging van het geheel van de opgelegde hoofdgevangenisstraf.

ZEGT dat bij toepassing van artikel 14 § 1 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf gepleegd is, dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft gehad.

2. de tweede beklaagde K. Ramazan

VERKLAART de tweede beklaagde K. Ramazan, SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de enig weerhouden tenlastelegging.

VEROORDEELT de tweede beklaagde K. Ramazan voor dit feit tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van TWEE MAANDEN.

GELAST voor een termijn van DRIE JAAR, GEWOON UITSTEL van tenuitvoerlegging van het geheel van de opgelegde hoofdgevangenisstraf.

ZEGT dat bij toepassing van artikel 14 § 1 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf gepleegd is, dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft gehad.

Bijdragen — vergoeding – kosten

SPREEKT in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde de verplichting uit om ELK éénmaal een bedrag van 25,00 euro, met 50 deciemmen verhoogd, 150,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

LEGT de beide veroordeelden bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 32,27 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

VEROORDEELT de eerste en de tweede beklaagde solidair tot de gerechtskosten, in hun geheel begroot aan de zijde van het openbaar ministerie op de som van 64,64 euro.

Overtuigingsstukken

ZEGT dat het overtuigingsstuk vervat onder overtuigingsstaat nummer 04019/2011 van het register der overtuigingsstukken van de correctionele rechtbank te Dendermonde bij het dossier dient te worden gevoegd.

Aanhouden burgerlijke belangen

HOUDT de burgerlijke belangen ambtshalve AAN overeenkomstig artikel 4 van de Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S., 03 mei 2005).

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: TWEE APRIL TWEEDUIZEND EN TWAALF

Aanwezig:

E, B., alleensprekend rechter in strafzaken;;

J, K., substituut Procureur des Konings;

E. V.M., griffier